

DE RATIONE DECIMARVM.

Problemata duo, uno & quadraginta Axiomatis Theologicis explicata:

QVÆ REVERENDVS DOMINVS IOANNES IACOBVS

Kuechnerus, Ecclesiastes, & Vicarius in rebus spiritualibus Ecclesiæ AUREATENSIS

generalis, uir pietate, Doctrina, & dignitate eximius, pridie Nonas Augusti, publice in

schola Theologorum pro uiribus suis sustinere conabitur, Georgio Theandro

sacrarum literarum ordinario apud Ingolstadtum professore, præside,

& patrono. QVOD VT PROCE-

DAT FELICITER,

FAXIT DEVS.

PROBLEMA PRIMUM.

Quæritur, Sit ne Christus in lumbis
Abrahæ Decimatus?

AXIOMATA.

1. **Q**ui accipit Decimas maior est eo, qui pendit, ait Apostolus in Ebraeorum epistola: quem admodum & id, quod minus est, benedicitur a maiori.
2. Hinc probat Apostolus, Sacerdotium Christi maius esse, atq; præstantius Leuitico, siquidem Christus in Sacerdote Melchisedeco decimas acceperit a Leui, cum esset ille adhuc in lumbis Abrahæ.
3. Tametsi autem Leui decimatus est in Abrahamo, non tamen Christus, ut qui secundum alium quem modum non fuerit ibi, quo erat Leui.
4. Sicut in Adamo peccante omnes, qui lumbis eius erant, peccauerunt, ita & in Abrahamo dante decimas omnes qui in lumbis eius erant, decimati sunt.
5. Sed hoc non sequitur in Christo, quamquam in lumbis Adæ, & Abrahæ fuit: quia non secundum communem legem per concubitum, & concupiscentiam carnis inde descendit.

PROBLEMA ALTERVM.

Cuius iuris sit Decimarum pensio? Et an iusta sit eorum querela,
qui putant, & queruntur passim se Decimarum
exactione grauari?

AXIOMATA.

1. **C**um patriarcha Abraham, & nepos eius Iacob decimas dederint ante legem scriptam, per facile iudicari poterit, eos fecisse illud ductu nature, quod Lex Moysis postea sancit.
2. Itaq; non humana constitutio est, soluere Decimas, sed Dei ipsius præceptum, qui quod animis nostris natura insertum est, ipse postea scripto explicauit, & lege statuit seruandum.
3. Causa soluendarum decimarum est, ut ministris Ecclesiæ, et qui cultui diuino sunt deputati, suppeditetur, unde uiuant. Nemo enim militat proprijs stipendijs. Et lex diuina præcipit, os non alligandum boui trituranti.
4. Ceteræ quidem oblationes Deo, & honori eius immediatè (ut cum Scholasticis loquamur) dedicantur, atq; offeruntur, uerum decime ceu ministrorum Ecclesiæ stipendium peculiariter sunt institutæ.
5. Quia uero Decimæ ijs, qui rebus diuinis uasunt, tanquam merces debita soluuntur, perinde atq; principibus tributa, rectè ait Innocentius. III. Deum sibi decimas in signum uniuersalis Dominijs reddi præcepisse.
6. Exigit itaq; Deus a nobis decimas in ministrorum suorum sustentationem, ceu supremus rerum omnium Dominus, quibus nos uniuersale eius, & supremum Dominium ueluti certo aliquo signo protestamur.
7. Qui decimas soluere nolunt, aut mala fide soluunt, supremum Dei dominium negare uidentur.
8. Sunt & sacrilegi, q. decimas non soluunt, ut qui Deo honorem suum subtrahant: qui decimas postulat, non ut premium, sed ut honorem, ait D. Augustinus.
9. Porro cum scriptura dicat per Prophetam. Inferte omnem decimam in horreum meum, indicat aperte, Decimas, quæ in horrea sacerdotum inuehantur, cibum esse Dei, neq; sacerdotum horrea esse, sed ipsius Dei, ut qui sibi dari existimet, quicquid in sacerdotes suos conferatur.
10. Iam uero ut in Sabbathi obseruatione Cæremonia, quæ erat dies septimus una cum cæteris legalibus abrogata est, quod uero iuris naturalis est, & propterea perpetuum, atq; inuariabile, nempe ut dies aliquis ad uacandum diuinis laudibus deputetur, in Ecclesia Dei retentus est.
11. Plurimis autem, & urgentibus rationibus adducta est Ecclesia, ut Sabbathi obseruantiam in Dominicum transferret diem, ut qui multis prærogatiuis sit insignis, & longè præstet cæteris.
12. Ità etiā, ut Ecclesiæ ministri populi sumptibus alantur, & sustententur, cū Dei ipsius, & nature sit præceptum, & in ueteri lege numero Moralium comprehensum, nulla potest humana constitutione tolli.
13. At uero quæ, & quanta esse debeat illa populi pensio pro necessario sacerdotum uictu, cum fuerit tunc iudiciale in lege Moysis, nunc uero sit pontificium apud nos, humanis legibus constitui, & pro rei qualitate, alia quam pars decima decerni potest.

14. Itaq; decimæ partis determinatio, quæ sub Mose legis fuit diuinæ, nūc in Ecclesia facta est iuris humani, & Ecclesiæ ipsius autoritate constituta.
15. Quia in re Theologi a sacrorum Canonum interpretibus sibi recedendum putauerunt, eo quod iudicialia legis Mosiacæ præcepta non obligent amplius, nisi autoritate eorum, quorum est condere leges, etiamnum seruanda præciperentur.
16. Quod Moses Decimam partem constituit præcisè, tametsi mysterio non uacet, ea tamen de causa potissimum fecisse creditur, quod multitudo ministrorum, & numerus Leuitarum eam partem exigere uideretur.
17. Nunc uero ut Ecclesia, perinde atq; Moses, decimam quoq; partem ministris suis dandam præciperet, humanitatis causa adducta est, ait, D. Thomas, ut æqualitas scilicet inter utriusq; populi ministros seruaretur.
18. Posset tamen aliam partem (ut diximus) statuere, si rei ipsius necessitas ita postulare uideretur.
19. Quia uero Ecclesia in ijs, quæ iuris sunt diuini & naturalis, dispensare non potest, neminè etiā a iure, & solutione decimarum eximere potest.
20. Quamquam ubi non est consuetudo, ut decimæ soluantur, nec Ecclesia petit, ut in multis Italiae locis, uidetur eas remittere, dum dissimulando non exigit.
21. Peccarent etiam Ecclesiarum rectores, si exigerent in ijs locis Decimas, ubi non est consuetum, maxime uero, si periculum esset, ne graue populi scandalum inde enasceretur.
22. Hæresis est pseudoapostolorum, Decimas negandas esse sacerdotibus Romanæ Ecclesiæ, eo quod non sint pauperes, ut Apostoli.
23. Et si enim non omnes sacerdotes pauperes sunt, ijs tamen solis, quamuis non propter eos solos, decimæ munrandæ sunt, ut quas ipsi, si diuites sint, tanquam boni dispensatores in usus pauperum erogare, & conuertere debeant.
24. Qui hoc non faciunt, iniuste retinent eas, & res alienas inuadunt, ait D. Augustinus. Oportet enim Episcopum esse hospitem. Et quicquid habent clerici, pauperum est, ait D. Hieronymus. Ipsi enim patres pauperum sunt.
25. Altera hæresis est Viclephiana superiori penè similis, decimas puras esse Eleemosynas, & eas propterea posse sacerdotibus pro arbitratu populi subtrahi.
26. Sed cum non liceat præceptum diuinum, quale est illud de pensione Decimarum, transgredi, non immerito error ille in Concilio Constantiensi sublatus est.
27. Quamuis Decimæ in Eleemosynas pauperum distribuendæ sint (ut iam diximus) interim tamen non sunt puræ Eleemosynæ censendæ, ut quæ iure diuino etiam alijs de causis Ecclesiæ ministris debeantur.
28. Pollicetur Deus in scripturis sanctis decimas fideliter persoluentibus magnam rerum omnium copiam, idq; maxime per Malachiam. Probate (inquit) si non aperuero uobis Cataractas cæli, Et quæ ibi sequuntur reliqua.
29. Qui etiam optima quæq; & selectissima sibi ex Decimis in donaria segregari iubet per eundem Prophetam.
30. Porro qui studio, & data opera deteriora offerunt, in Numeris pena mortis terrentur, Et apud eundem Malachiam comparantur ijs, qui Christum cruci adfixerunt: quemadmodum. D. Hieronymus eum prophætæ locum explicat.
31. Deum item mendacem faciunt, neq; promissionibus eius fidem habent, qui timent, ne uel minus sint habituri, uel ad paupertatem redigantur, si decimas, & oblationes debitas præstent.
32. His non meliores sunt, qui refricantes uerem illā Iudeorum querelā clamare solent, cur daremus sacerdoti, quo nos ipsi opus habeamus. Siquidem Iudæi ob hoc grauius a Nehemia propheta sint obiurgati, quod sacerdotibus & Leuitis etiam famis tempore partes suas subtraherent.
33. Antiqui patres rebus omnibus abundabant, ait D. Augustinus, eo quod decimas darent. Et iterum. Si decimas dederis, non solum abundantiam fructuum recipies, sed & sanitatem corporis, & animæ salutem consequeris.
34. Contra, qui Decimas soluere nolunt, aut si soluant, ita tamen mala fide, ut semper quod deterius est, offerant, magna rerum egestate a Deo adfliguntur, Ait enim Malach. Et uos in penuria maledicti estis.
35. Non mirum ergo magnam ubiq; rerum omnium penuriam esse, & multos ad extremam redigi paupertatem, cum sint multi etiam, qui Decimas aut non præstant omnino, aut si præstent, infideliter tamen.
36. Quare cum Deus non irideatur, sit sanè, & permittitur iustissimo eius iudicio, ut si Decimam non dederis, ad decimam reuocaris. Dabis impio militi, quod non uis dare sacerdoti. Et uerum sit, quod uulgò dici solet.

Quod non tollit Christus, hoc aufert fiscus.

Ingolstadtj ex officina Vucissenhorniorum.

Anno. S. N. M. D. LIX.

J. S. Sg.

DE RATIONE DECIMARVM.

Problemata duo, uno & quadraginta Axiomata Theologica explicata.

ON RE REMERENDVS DOMINVS IOHANNES IACOBS

Reverendissime & Illustrissime Viri, &c.

Quod si vultis, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

PROBLEMATA

Quod si vultis, &c.

Id est, &c.

AXIOMATA

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Id est, &c.

Clarissimo viro. & Joanni Agricola
Medicinarum doctori & Academie
Camerario p.